

Barbara van Beukering en Het Parool B.V. (27323/14, 20 september 2016)

Verzoekers zijn de uitgever en redacteur van het dagblad Het Parool. In 2009 publiceerde Het Parool een artikel over R.P., een jonge rapper tegen wie kort daarna een strafrechtelijke procedure zou beginnen omdat hij drie medewerkers van het daklozenopvangcentrum waar hij toen verbleef zou hebben neergestoken, in één geval met dodelijk gevolg. Het artikel was vergezeld van een portretfoto van R.P., afkomstig uit beeldmateriaal van een documentaire waaraan R.P. vrijwillig had deelgenomen. De documentaire vertoonde de levensstijl van R.P. als rapper en lid van een straatbende. Deze is twee keer op televisie uitgezonden en was gratis op internet te downloaden. Het artikel en de bijbehorende foto zijn zowel in de fysieke als de digitale versie van de krant gepubliceerd. In 2009 is R.P. veroordeeld voor doodslag en poging tot doodslag. Kort daarna eiste R.P. van de eerste verzoekster dat de foto van de website van de krant zou worden verwijderd en dat hem schadevergoeding zou worden betaald. De rechtbank Amsterdam wees de eisen af. Tegen deze uitspraak stelde R.P. hoger beroep in bij het gerechtshof Amsterdam. Het gerechtshof vernietigde de uitspraak van de rechtbank en oordeelde dat het recht op privéleven van R.P. (artikel 8 EVRM) in de omstandigheden van het geval zwaarder moest wegen dan het recht op vrijheid van meningsuiting, waaronder het recht om inlichtingen te verstrekken, van de eerste verzoekster (artikel 10 EVRM). Het artikel en bijgaande foto brachten R.P. herkenbaar in verband met ernstige strafbare feiten waarvoor hij nog niet was veroordeeld. Een foto waarop R.P. minder herkenbaar was afgebeeld had een minder verstreckende inbreuk gemaakt op het recht op privéleven van R.P. terwijl het niet noemenswaardig had afgedaan aan de uitdrukingskracht of het informatieve gehalte van het artikel. Deze uitspraak is in cassatie door de Hoge Raad bevestigd. Verzoekers klagen bij het Hof over schending van artikel 10 EVRM vanwege het oordeel dat het publiceren van de foto onrechtmatig was en dat daarvoor een immateriële schadevergoeding diende te worden betaald. Het Hof merkt op dat er onmiskenbaar een inbreuk op de vrijheid van meningsuiting van verzoekers geweest. Vervolgens toetst het Hof of deze inbreuk noodzakelijk was in een democratische samenleving, als bedoeld in artikel 10 lid 2 EVRM. Het recht op vrijheid van meningsuiting van verzoekers (artikel 10 EVRM) wordt gewogen tegen R.P.'s recht op privéleven (artikel 8 EVRM). Het Hof oordeelt dat het gerechtshof in dat kader geen onredelijke afweging heeft gemaakt tussen de belangen van R.P. en de eerste verzoekster. Dit oordeel wordt voorts onderschreven door aanbevelingen van het Comité van Ministers en de jurisprudentie van het Hof. De toekenning van een schadevergoeding van EUR 1.500 is relatief bescheiden en brengt het Hof niet tot een ander oordeel. Het Hof acht de klacht kennelijk ongegrond en verklaart de klacht niet-ontvankelijk.